

Enhed
Handicap

Sagsnr.
2024 - 6237

Doknr.
979236

Dato
14-03-2025

Høringsnotat – lovforslag om lov om ændring af lov om social service (Mulighed for opsigelse af ægtefælle, samlever eller registreret partner fra et længerevarende botilbud)

1. Høringen

1.1. Høringsperiode

Et udkast til lovforslag har i perioden 23. januar 2025 til den 21. februar 2025 været sendt i høring hos en række organisationer, myndigheder, m.v.

Udkastet til lovforslag blev den 21. februar 2025 også sendt til Folketingets Socialudvalg til orientering om høringen. Desuden blev udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen den 21. februar 2025.

1.2. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Nedenfor følger en alfabetisk oversigt over hørte organisationer og myndigheder og m.v. Ud for hver høringsspart er det ved afkrydsning angivet, om der er modtaget høringssvar, og om høringssparten i givet fald har haft bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Høringsspart	Hørings-svar modtaget	Bemærkninger	Ingen bemærkninger
3F - Fagligt Fælles Forbund	Nej		
Advokatsamfundet	Nej		
Alzheimerforeningen	Ja	X	
Ankestyrelsen	Ja		X
Arbejdsgiverforeningen KA	Nej		
ATP	Nej		
Autisme- og Aspergerforeningen*	Nej		
Autismeforeningen	Nej		
Bedre Psykiatri – Landsforeningen for pårørende*	Nej		
Beskæftigelsesrådet	Nej		
BUPL – forbundet for pædagoger og klubfolk	Nej		
Børne- og Kulturchefforeningen	Ja		X
Børnerådet	Nej		
Børns Vilkår	Nej		
CP Danmark	Nej		
Danish Care	Nej		
Dansk Arbejdsgiverforening	Ja		X
Dansk Erhverv	Nej		
Dansk Industri	Nej		
Dansk Psykiatrisk Selskab*	Nej		
Dansk Selskab for Samfundsmedicin*	Nej		

Dansk Socialrådgiverforening	Nej		
Danske Advokater	Nej		
Danske Familieadvokater	Nej		
Danske Fysioterapeuter	Ja		X
Danske Handicaporganisationer (DH)	Ja	X	
Danske Regioner	Ja		X
Danske Seniorer	Nej		
Danske Ældreråd	Nej		
Dataetisk Råd	Ja		X
Datatilsynet	Nej		
DAV – De Anbragtes Vilkår	Nej		
Den Danske Dommerforening	Nej		
Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH	Nej		
Det Centrale Handicapråd	Nej		
Dommerfuldmægtigforeningen	Nej		
Epilepsiforeningen	Nej		
Ergoterapeutforeningen	Ja		X
Familieretshuset	Ja		X
FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation	Nej		
FOA – Fag og Arbejde	Nej		
Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige	Nej		
Foreningen Svær Autisme – Forening for pårørende*	Nej		
Handicapbranchen Danmark	Nej		
Hjernesagen	Nej		
Hjerneskadeforeningen	Nej		
HK Kommunal	Nej		
Institut for Menneskerettigheder	Ja	X	
KL	Ja		X
Kommunale Velfærdschefer	Ja	X	
Kristelig Fagbevægelse (KRIFA)	Nej		
Landsorganisationen for Sociale Tilbud – LOS	Nej		
LEV	Ja	X	
Muskelsvindfonden	Nej		
Nationalt Videnscenter for Demens	Nej		
Psykiatri Fonden	Nej		
Red Barnet	Nej		
Rigsrevisionen	Nej		
Røde Kors	Nej		
Sammenslutningen af Unge med Handicap	Nej		
Selveje Danmark	Nej		
SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed	Nej		
Sjældne Diagnoser	Nej		
Socialpædagogernes Landsforbund	Nej		
Socialt Lederforum	Nej		

Socialtilsyn Hovedstaden	Nej		
Socialtilsyn Midt	Ja		X
Socialtilsyn Nord	Nej		
Socialtilsyn Syd	Nej		
Socialtilsyn Øst	Nej		
Udbetaling Danmark	Nej		
ULF – Udviklingshæmme- des Landsforbund	Nej		
Ældre Sagen	Ja	X	

Nedenfor under punkt 3 er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar samt Social- og Boligministeriets bemærkninger hertil. Ministeriets bemærkninger til høringssvarene er skrevet med kursiv.

2. Ændringer på baggrund af høringssvarene

På baggrund af et af høringssvarene er der foretaget enkelte præciseringer i bemærkningerne til lovforslaget. Der henvises til punkt 3.2 og 3.3 nedenfor.

Under pkt. 4 opsummeres, hvilke ændringer der er foretaget i forhold til det udkast, som har været i offentlig høring. Her omtales også ændringer, som ikke har baggrund i modtagne høringssvar, men er foretaget på ministeriets egen foranledning.

3. Bemærkninger i høringssvarene

3.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

- Støtte til indførelse af en tidsgrænse for retten for en ægtefælle, samlever eller registreret partner til en afdød borger med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne til at forblive i et længerevarende botilbud.

Kommunale Velfærdschefer finder det positivt, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at opsiges en ægtefælle, samlever eller partner, når en borger, der er visiteret til § 108 dør, indenfor en periode på 6 måneder fra dødsfaldet og med et varsel på 3 måneder. Det vil ifølge foreningen frigive flere § 108 boliger og tilbud til borgere, som har behov for dem.

Alzheimerforeningen bemærker, at foreningen finder lovforslaget fornuftigt og relevant ift. at sikre, at udelukkende borgere med behov for længerevarende botilbud, får disse tilbud. Foreningen bemærker, at lovændringen samtidig påvirker så få borgere, at lovændringen nærmere er af principiel karakter. Foreningen har ingen ændringsforslag og bakker op om lovændringen.

Ældre Sagen bemærker, at foreningen har forståelse for, at initiativet bag lovforslaget skyldes et ønske om øget fleksibilitet i forhold til bedre kapacitetsudnyttelse af botilbud, og at der er tungtvejende grunde til, at botilbud alene anvendes til personer, der har behov for denne type bolig. Foreningen bemærker, at de er opmærksomme på, at der er tale om, at lovforslaget får betydning for ganske få personer årligt.

-Kritik af indførelse af en tidsgrænse for retten for en ægtefælle, samlever eller registreret partner til en afdød borger med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne til at forblive i et længerevarende botilbud.

LEV bemærker, at lovgiverne generelt bør beskæftige sig med løsning af problemer, som har reel betydning for borgere, virksomheder eller myndigheder. Ifølge LEV gælder dette ikke mindst på socialområdet, som har at gøre med særligt sårbare mennesker, hvor det ikke er rimeligt at udøve symbolpolitik. Ifølge LEV har lovforslaget imidlertid i udpræget grad karakter af symbolpolitik,

og burde ikke være noget som Folketinget – samt embedsmænd i ministerier og organisationer m.fl. – blev bedt om at anvende ressourcer på.

LEV finder det desuden ærgerligt, at lovgiver tilsyneladende følger behov for at sende et signal til en ekstrem lille gruppe efterlevende til afdøde i botilbud om, at de nok er sådan nogle, der bare er ude på at udnytte offentlige tilbud, selvom de ikke har behov for det. LEV opfordrer til, at regeringen trækker lovforslaget tilbage for at undgå at spille endnu flere administrative ressourcer end der allerede er spildt.

LEV bemærker desuden, at lovforslagets begrundelse forekommer at være ekstremt anekdotisk, og henviser i den forbindelse til, at det fremgår af bemærkningerne, at det vil være sjældent men, at der alt andet lige kan være udfordringer for kommunerne, at en efterlevende til en afdød beboer i botilbud efter § 108, optager en plads i botilbuddet, som vedkommende ikke er berettiget til. LEV henviser desuden til, at det fremgår af bemærkninger, at ministeriet angiver med betydelig usikkerhed omhandler under 5 personer.

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at lovforslaget vil medvirke til, at botilbud i højere grad bliver institutioner for mennesker med handicap og ikke hjem. Det kæder ifølge instituttet borgerens valg af bolig sammen med deres behov for støtte. Forslaget vil i særdeleshed ramme deres nære pårørende, som kan blive tvunget til at flytte efter borgerens død.

Danske Handicaporganisationer (DH) bemærker, at der er tale om meget få tilfælde, hvor loven vil komme i anvendelse og stiller sig i den forbindelse kritiske overfor at ændre på lovgivningen på så smalt et grundlag. Ifølge DH er det fordi de opnåede besparelser ved at ændre loven er meget små, samtidig med at det har store konsekvenser for de mennesker det berører. DH bemærker, at det er helt afgørende, at de efterladte behandles medmenneskeligt i en i forvejen svær situation.

Social- og Boligministeriet bemærker, at det er aftalt i rammeaftale om en langsigtet og bæredygtig udvikling af handicapområdet indgået mellem regeringen og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre den 2. maj 2024 og i Aftale om kommunernes økonomi for 2025 (ØA25), at der indføres en tidsgrænse på 3 måneder for den ret, som en ægtefælle, samlever eller registreret partner til en afdød borger med handicap har til at blive boende i et længerevarende botilbud.

I Aftale om udmøntning af tre initiativer i rammeaftale af 2. maj 2024 om en langsigtet og bæredygtig udvikling af handicapområdet indgået den 20. januar 2025 fremgår, at regeringen (SVM) og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti samt Radikale Venstre, er enige om udmøntningen af tre af rammeaftalens initiativer, herunder initiativ 13: Ændrede regler for at forblive på botilbud for ægtefæller til afdøde borgere med handicap.

I forhold til de høringssvar, som udtrykker kritik over for den foreslåede ændring henviser ministeriet til, at bemærkningerne vedrører ønsker til ændringer, som ligger uden for rammerne af de bagvedliggende aftaler.

3.2 Forslag til præcisering vedr. handlekommunen

Kommunale Velfærdschefer bemærker, at begrebet "kommunalbestyrelsen" bruges uklart i lovforslaget, da det ifølge foreningen ikke fremgår, hvilken kommunalbestyrelse der har beføjelsen i tilfælde, hvor én kommune er handlekommune og en anden kommune er driftskommune, og at hver kommune derfor kan drives af forskellige incitament. Kommunale Velfærdschefer anbefaler, at beføjelsen placeres hos kommunalbestyrelsen i driftskommunen.

Social- og Boligministeriet finder det hensigtsmæssigt, at det præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, hvad der vil gælde i tilfælde, hvor de pågæ-

dende to personer, bor på et botilbud, som ligger i en anden kommune end deres handlekommune(r). I alle tilfælde, også hvor de pågældende to personer, bor på et botilbud, som ligger i en anden kommune end deres handlekommune(r), vil det være handlekommunen, som har beføjelsen til at opsiges en efterlevende ægtefælle, samlever eller registreret partner efter den foreslåede bestemmelse efter at have fået oplysning om dødsfaldet fra f.eks. tilbuddet. Tilbuddet vil i øvrigt kunne kontakte handlekommunen med henblik på en dialog om mulighederne for benyttelse af boligen i det pågældende botilbud. Det er handlekommunen, som beslutter, om denne vil benytte muligheden for at opsiges den efterlevende person.

Ministeriet har dermed på baggrund af Kommunale Velfærdschefers høringsvar foretaget enkelte præciseringer i bemærkningerne til lovforslaget. Der henvises også til pkt. 4.

3.3 Forslag til præcisering vedr. vejledning af den efterlevende ægtefælle, samlever, registreret partner

Ældre Sagen henviser til, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hvis den efterladte er berettiget til botilbud efter servicelovens § 108, så kan vedkommende ikke opsiges, når den anden part dør, og det fremgår at kommunen skal sikre, at den efterladte person hjælpes videre inden for de forpligtelser, som kommunerne har for at yde hjælp. Ældre Sagen bemærker, at disse to forudsætninger imidlertid alene står beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, hvilket medfører risiko for ukendskab hos den enkelte sagsbehandler og dermed risiko for rettighedstab hos den enkelte efterladte. Ældre Sagen foreslår derfor, at de to forudsætninger i stedet skrives direkte i lovbestemmelsen.

Institut for Menneskerettigheder noterer, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at den efterlevende borger ikke kan opsiges, hvis de selv er berettiget til et længerevarende botilbud, som vil kunne imødekommes af samme eller et 3 tilsvarende botilbud. Instituttet anser denne forudsætning for at være så væsentlig, at den bør fremgå af bestemmelsens ordlyd, så den ikke bliver overset.

Danske Handicaporganisationer (DH) bemærker, at den kommune, den pårørende og efterladte ægtefælle tilhører, skal forpligtes til at hjælpe den efterladte med at finde en ny bolig.

Social- og Boligministeriet bemærker, at det allerede følger af de generelle formålsbestemmelser i servicelovens § 81 og 82, at kommunen har pligt til at hjælpe. De forpligtelser der beskrives i bemærkningerne til lovforslaget gælder uagtet, om det er beskrevet direkte i den foreslåede bestemmelse.

Ministeriet bemærker desuden, at det fremgår af punkt 2.3 i bemærkningerne at, såfremt den efterlevende selv måtte have behov, som gør at vedkommende er berettiget til et længerevarende botilbud efter § 108, stk. 1, som vil kunne imødekommes af samme botilbud eller et tilsvarende, som det hvor den pågældende bor, vil vedkommende ikke kunne opsiges, når den anden part dør.

Ministeriet tilslutter sig imidlertid, at det er hensigtsmæssigt af klarhedshensyn, at det også fremgår af bestemmelsen, at har den efterlevende også selv behov for tilbud efter § 108, stk. 1, som kan imødekommes af samme tilbud eller et tilsvarende, som det, hvor den pågældende bor, kan kommunalbestyrelsen ikke opsiges vedkommende efter bestemmelsen i 3. pkt.

Ministeriet har dermed af lovtekniske grunde og på baggrund af høringssvarene foretaget en ændring i den foreslåede bestemmelse og bemærkningerne til lovforslaget. Der henvises også til pkt. 4.

3.4 Forslag til længere opsigelsesvarsel

LEV finder det urimeligt for de berørte borgere, at de kan opsiges med et meget kort varsel på tre måneder. Det bør minimum fordobles. Der vil trods alt være tale om mennesker, der befinder sig i en i forvejen svær situation.

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at et opsigelsesvarsel på tre måneder er ganske kort tid, særligt når det falder oven i en ægtefælles, samlevers eller partners dødsfald. Det giver næsten ikke nogen tid til den efterladte partner til at finde en ny bolig eller forberede flytning, navnlig hvis der var tale om et pludseligt og uforudset dødsfald. Det vil således kunne udgøre uforholdsmæssigt indgreb i deres ret til deres hjem.

Instituttet anbefaler, at der fastsættes et længere opsigelsesvarsel, for eksempel på seks måneder.

Danske Handicaporganisationer (DH) med henvisning til den generelle bemærkning om, at det er helt afgørende, at de efterladte behandles medmenneskeligt i en i forvejen svær situation bemærker DH, at de 3 måneders frist for fraflytning, som der er lagt op til er for kort og foreslår at fristen forlænges til 6 måneder.

Social- og Boligministeriet bemærker, at et længere opsigelsesvarsel vil falde uden for det aftalte i de bagvedliggende politiske aftaler. Opsigelsesvarslet på 3 måneder vurderes at udgøre et rimeligt varsel i en situation som denne, da samme opsigelsesvarsel på 3 måneder gælder ved opsigelse fra botilbud som følge af nedlæggelse eller reorganisering, og det vurderes at være rimelig tid til at finde en anden bolig.

På den baggrund er der ikke fundet anledning til at foretage ændringer i lovforslaget.

3.5 Forslag til klagebestemmelse

LEV finder det stærkt betænkeligt, at kommunens afgørelse om opsigelse af en efterladt til en afdød beboer i botilbud efter § 108 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed og opfordrer til, at afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen. Det skyldes ifølge LEV særligt, at det anføres i forslaget, at en efterlevende, som selv har behov for et botilbud, ikke kan opsiges efter den nye bestemmelse. Denne forudsætning er helt afgørende, og bør kunne efterprøves via klagesystemet. Alternativt risikerer bestemmelsen at blive misbrugt af kommuner.

Social- og Boligministeriet bemærker, at der ikke i de bagvedliggende politiske aftaler er tilføjet klageadgang. Ministeriet bemærker desuden, at et fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 1), at begrundelsen for, at kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan påklages er, at der ikke som del af initiativet i de bagvedliggende politiske aftaler er afsat midler til ressourcer til klagebehandling. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke opfylder de formelle krav i den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, har den efterlevende ægtefælle, samlever eller registrerede partner ret til at blive boende.

På den baggrund er der ikke fundet anledning til at foretage ændringer i lovforslaget.

3.6 Øvrige bemærkninger

Alzheimerforeningen henviser til formuleringen i lovforslaget om, at hvis den efterlevende har behov, der berettiger dem til længerevarende botilbud, kan de blive boende. Foreningen bemærker, at dette er et vigtigt element, som ifølge foreningen bør blive understreget i den nye lov, da f.eks. pårørende til mennesker med demens er mere tilbøjelige til selv at udvikle demens. Foreningen fin-

der det vigtigt at tage hensyn til samt vurdere, den efterlevendes tilstand og behov. Foreningen finder det yderst positivt, at i lovforslaget beskrives, at kommunen har pligt til at sikre, at den efterlevende hjælpes og vejledes. Dette er ifølge foreningen væsentligt, da den pårørende kan stå i en meget sårbar position, og dermed have stort behov for hjælp og støtte. Foreningen opfordrer derfor til at sikre, at begge disse formuleringer bevares i den endelige lov.

Social- og Boligministeriet henviser til ministeriets bemærkninger under punkt 3.3.

Institut for Menneskerettigheder henviser til, at mennesker med handicap historisk været underlagt en betydelig institutionalisering og frem til 1970'erne og 80'erne levede mange mennesker med handicap i Danmark i en lukket verden på store centralinstitutioner. I rettighedsbevægelsen har der derfor været stort fokus på afinstitutionalisering. Respekten for menneskets iboende værdighed, personlige autonomi, herunder frihed til at træffe egne valg, og uafhængighed af andre personer er således det første grundprincip, der er fastsat i FN's handicapkonventions artikel 3.

Ved at tiltræde konventionen har Danmark påtaget sig at sikre, at alle personer med handicap har lige ret til at leve i samfundet med samme valgmuligheder som andre og har mulighed for at vælge deres bopæl, samt hvor og med hvem de vil bo, på lige fod med andre (konventionens artikel 19).

Instituttet henviser til, at FN's Handikapkomité sidste år udtrykte bekymring for, at Danmark ikke har nogen handlingsplan for afinstitutionalisering på handicapområdet.

Instituttet ser med bekymring en række initiativer og forslag i de senere år, der peger i retning af øget institutionalisering af mennesker med handicap. Ud over nærværende forslag drejer det sig blandt andet om:

- Øgede beføjelser til at anvende magt over for mennesker med handicap og til at låse yderdøre og døre mellem afdelinger på blandt andet botilbud
- Forslag om at udvide mulighederne for at flytte borgere til eller mellem botilbud uden deres samtykke
- Andre forslag om at skabe øget fleksibilitet i mulighederne for at flytte borgere, hvis behov ikke matcher det tilbud, de er på
- Forslag om indførelse af beløbsgrænse for borgerens ret til at vælge et alternativ botilbud
- Forslag om at fjerne socialtilsynets tilsyn med, om borgere på blandt andet botilbud er i arbejde eller under uddannelse og indgår i sociale relationer og i aktiviteter i det omgivende samfund.

Uden et klart og vedholdende fokus på fortsat afinstitutionalisering for mennesker med handicap er der betydelig risiko for, at institutionaliseringen i stedet vil øges, og at der vil ske tilbageskridt i strid med FN's handicapkonventions artikel 19. Instituttet anbefaler derfor: At ministeriet tager initiativ til, at der bliver udarbejdet en samlet, tværsektoriel handlingsplan for afinstitutionalisering.

Social- og Boligministeriet bemærker, at social- og boligministeren sammen med aftalepartierne bag Rammeaftale om en langsigtet og bæredygtig udvikling af handicapområdet (indgået mellem regeringen og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre den 2. maj 2024) er optaget af at forbedre vilkårene for personer med handicap, og drøfter anbefalingerne fra FN's Handikapkomité på social- og boligområdet med parterne og interessenter på området, herunder i regi af Sammen om Handicap.

I forhold til komitéens bekymring om manglen på en afinstitutionaliseringsstrategi bemærker ministeriet, at det er et generelt mål for regeringen at fremme, at borgerne kan blive boende hjemme. Kommunerne skal allerede i dag tilbyde boligindretning til den enkelte borger, så borgeren kan blive i eget hjem så længe som muligt.

For borgere med meget specialiserede behov er det dog ikke altid muligt at tilbyde tilstrækkelig hjælp i eget hjem. Derfor er der fortsat behov for botilbud til at sikre de rette rammer, samt den rette pleje og omsorg.

Der er foretaget en konventionsretlig vurdering af lovændringen, som konkluderer, at ændringen er i overensstemmelse med de konventionsretlige forpligtelser.

Danske Handicaporganisationer (DH) bemærker, at en af DHs medlemsorganisationer bemærker, at de oplever udfordringer i forhold til plejeboliger jævnfør almenboligloven, hvor det er vanskeligt at få en plejebolig, hvor den pårørende ægtefælle kan få mulighed for at flytte med. Der er på den baggrund en efterspørgsel på at få løst de generelle udfordringer med, at borgere med forskellige behov for hjælp og støtte både kan få en ægtefælle med på et bo- eller plejetilbud, samtidig med at de efterladte – ved ægtefællens død – får den nødvendige rådgivning, tid og støtte til at finde en ny bolig efterfølgende.

Social- og Boligministeriet bemærker, at det falder uden for de bagvedliggende aftaler at ændre på reglerne for tildeling af plejeboliger. Ministeriet bemærker desuden, at kommunalbestyrelsen ifølge serviceloven har myndigheds- og finansieringsansvaret, samt ansvaret for at de nødvendige ydelser leveres til borgerne. Dette følger af servicelovens § 4, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter serviceloven. Det følger desuden af § 4, stk. 2, at kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter stk. 1 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Kommunalbestyrelsen kan således løfte sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud, regionale tilbud eller private tilbud. Der kan endvidere indgås samarbejde med andre kommuner og regioner.

Hertil kommer, at det fremgår af § 105, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., at kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at der i nødvendigt omfang tilvejebringes almene ældreboliger, der kan udlejes til ældre og personer med handicap, som har særligt behov for sådanne boliger. Regionerne eller kommunerne kan overlade til selvejende institutioner og almene boligorganisationer at være byg- og driftsherre af almene ældreboliger, der tilvejebringes med særligt henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. Boligerne kan tilvejebringes som almene ældreboliger efter almenboligloven eller som kommunalt finansierede boliger. Bestemmelserne giver således kommunalbestyrelsen både ret og pligt til at tilvejebringe ældreboliger, som der er behov for i kommunen.

4. Ændringer i lovforslaget i forhold til høringsudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i offentlig høring, indeholder det fremsatte lovforslag følgende indholdsmæssige ændringer:

- Der er foretaget en tydeliggørelse i bemærkningerne til lovforslaget for at præcisere, hvad der vil gælde i tilfælde, hvor de pågældende to personer, bor på et botilbud, som ligger i en anden kommune end deres handlekommune(r). I alle tilfælde, også hvor de pågældende to personer, bor på et botilbud, som ligger i en anden kommune end deres handlekommune(r), vil det være handlekommunen, som har beføjelsen til at opsiges en efterlevende ægtefælle, samlever eller registreret partner efter den foreslåede bestemmelse efter at have fået oplysning om dødsfaldet fra f.eks. tilbuddet.
- Der er foretaget en ændring i den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne, sådan, at det fremgår af bestemmelsen som 5. pkt., at har den efterlevende også selv behov for tilbud efter § 108, stk. 1, som kan imødekommes af samme tilbud eller et tilsvarende, som det, hvor den pågældende bor, kan kommunalbestyrelsen ikke opsiges vedkommende efter bestemmelsen i 3. pkt.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.